

‘Het neemt je mee naar wie je bent’

JOB VAN SCHAIK

Echt genoten had hij niet. „Genieten past niet in mijn systeem”, zei Jacques d’Ancona na afloop van de première van de musical over zijn leven. „Ik ben gewend om te recenseren. Afstand nemen van mijn beroepsdeformatie is moeilijk.”

Genieten is iets van een andere orde, vertelde d’Ancona. „Maar Joop van den Ende, die naast me zat, heeft me wel heel erg meegenomen in de voorstelling. Met opmerkingen als ‘dit is een heel goed nummer’ of door een tussenapplaus te geven. Hij was de eerste in de zaal die dat deed!”

Wat ook indruk maakte op het lijdend voorwerp van de musical was dat Van den Ende zich geroerd toonde. „Hij vond het heel bijzonder dat mij dit werd aangeboden.” Maar zelf meegaan in die ontroering lukte niet. „Ik neem daar afstand van”, zei

d’Ancona. Hij keek toch met het oog van de recensent. „En dan zie je dat er technisch en historisch sommige dingen niet kloppen.”

Maar zijn oordeel was ook welwillend. „Het was niet te zoet, er zat ironie in, kritiek op de ijdelheid, bezinning op het vak van journalist. De makers hebben ook alle vrijheid om ervan te maken wat zij willen. Het is hun verhaal, niet het mijne.” Wat hem ook opviel was de muziek. „Ik heb zelden een musical meegeemaakt met zoveel muziek!”

Over de ‘plaatjes’ die hij op het toneel te zien kreeg, was Jacques d’Ancona zeer te spreken. „Daarin herken je de hand van regisseur Jack Nieborg. Hij is een meesterschilder van toneelbeelden.” En ja, de slotscène – waarin de toneel-Jacques zijn leven overpeinst – was wel degelijk confronterend. „Dat neemt je mee naar wie je bent.”

Wat hem verbaasde, was het stormachtige enthousiasme van de

zaal na afloop. D’Ancona: „God, vonden ze het toch leuk...”

Henny Huisman vond het zelfs ‘ontzettend leuk’. De tv-persoonlijkheid kwam zelf ook voorbij in *Jacques J.* als de hypernerveuze presentator van de *Soundmixshow*. „Dat was een beetje overdreven, maar ik was wel een grote zenuwpil. Dat klopt wel. Ik moest er erg om lachen: ik had een heel bijzonder pak aan en dat haar was ook heel bijzonder. Erg karikaturaal, natuurlijk.”

Hij wil het zelf eigenlijk ook wel, zo’n musical. „Heel bijzonder dat ze in het Noorden iemand zo iets gunnen. Dat zie ik in Noord-Holland niet gebeuren. Dit is toch het mooiste cadeau dat je kunt bedenken als artiest. Maar ja, eerst maar eens tachtig worden. En ik heb natuurlijk eigenlijk een veel te saai leven geleid voor een musical. Jacques heeft zoveel meegemaakt. Alleen die verhalen over de oorlog al. Heel bijzonder.”